

Ilie Berindei, Elveția: "Mesagerii luminii", gips

2404

La poalele pomnilor

La poalele pomnilor
Şăd oile domnilor.
Gré iernuţă ş-o pticat,
Oile tăte-o zderat,
Dumnezău le-o auzît,
Jos la ele-o coborât,
De mâncat le-o rânduit
Să nu pteie pe pământ;
Le-o suit în vîrv de munte
La iarba până-n gerunte,
Acasă să nu coboară
Ca să pască pe ogoară.

De la Ileana Berci, 80 ani, Călineşti

2405

Tri păcurărei

Tri păcurărei,
Tri turme de mnei,
S-o suit la munte
S-aducă mai multe.
Acolo zăriră
Fată de maior
Cu galbân baior:
- Hai, frați, s-o luăm!
- Tu de o-i lua
Noi te-om împușca!
- De mi-ț împușca
Voi mi-ț și-ngropa
În staul de oi,
În jocu de mnei;
Fluieru cel drag
Mi-l puneti la cap,
Bota mé ce dulce
Mi-o puneti de cruce:
Vântu a sufla,
Oile-or zdera,

- Ce te legeni, plopule,
Fără ploaie, fără vânt
Cu crengile la pământ?
- Dar eu cum să nu mă leagăn
Că ei că s-au vorovit
Trei băieți din Baia Mare
Ca pe mine să mă taie.
Să mă taie-n trei sfârtaie,
Să mă puie pe trei cară
Să mă ducă-n Timișoară
Să mă facă-un fus de moară.

(Mss. 2262, text 240)

(Notă: În loc de "băieți"- în mss. este, probabil, "băieși")

Dacă ar trebui să i se găsească lui Eminescu
un spațiu de sorginte ideal, acesta este Maramureșul.

ZOE DUMITRESCU - BUŞULENGA

*Am doi luceferei -
Unde-i arunc,*

Acolo se duc.